

Η γλώσσα επικοινωνίας στη Πάρλα

Ησαϊόγλου - Πασχαλίδου Μαρίτσα, συνέντευξη, **17/03/2006**

– Στην Πάρλα δε μιλούσανε καθόλου ελληνικά;

Κι απ' τη γιαγιά μου που είχε πει δηλαδή, πιο πολύ από τον πεθερό μου αυτό το είχα ακούσει, γιατί ήταν δάσκαλος ο μπαμπάς του, έλεγανε, ρωτήσανες τότε, “Θέλετε τη γλώσσα, να κρατήσετε ή τη θρησκεία;” Η Πάρλα εζήτησε να κρατήσει, λέει, τη θρησκεία. Η εκκλησία ήταν ελεύθερα, δεν ήτανε αλλά το σχολείο ήτανε κρυφό. Κατάλαβες; Κρυφά άμα ήξερε κάποιος ελληνικά, πήγαινε και έδειχνε στα παιδιά ελληνικά. Και μόνο ο δάσκαλος αυτός ο παππούς δηλαδή του αντρός μου ο παππούς, ήτανε δάσκαλος κι αυτός απ' τη Σμύρνη, ήτανε οι γονείς του στη Σμύρνη, εκεί είχε μάθει τα ελληνικά – κι όσα ήξερε μπορούσε, προσπαθούσε κρυφά, έκανε ένα κρυφό σχολειό και μπορούσε και μάθαινε τα παιδιά ελληνικά. Αλλά πολλές λίγες λεξούλες.